Feltehetjük, hogy a számok monoton növekedő sorozatba vannak rendezve. Ekkor a feltételek azt mondják ki, hogy az első j darab szám mindegyike legfeljebb k, az első i darab szám mindegyike legfeljebb j, és mindegyik szám kisebb $(i+1)$-nél.

Tekintsük a sorozat végéről mindazokat a tagokat, melyek j-nél is és i-nél is nagyobb indexűek. (Lehet, hogy egy ilyen tag sincsen.) Elsőként ezeknek választjuk meg az előjelét úgy, hogy S_0 összegükre $-i \le S_0 \le i$ teljesüljön. Ezt például a következőképpen tehetjük meg. Vegyük az utolsó számot pozitív előjellel, ez az első részletösszeg. Ettől kezdve a soron következő számot *kivonjuk,* ha a részletösszeg pozitív volt, és *hozzáadjuk* a megelőző részletösszeghez, ha az nulla vagy negatív volt.

Tekintsük most a fennmaradó számok közül az $(i-j)$ darab legnagyobbat. (Ha $j \geqq i$, akkor egyetlen számot sem kell vennünk.) Ezek mindegyike legalább 1 és legfeljebb j így S_0-ból rendre kivonogatva őket, ha $S_0 \ge 0$, illetve S_0-hoz rendre hozzáadva, ha $S_0 < 0$, előbb-utóbb egy olyan részletösszeghez jutunk, mely abszolút értékben legfeljebb j. A kimaradókat pedig az előbb leírtakhoz hasonlóan előjelezhetjük úgy, hogy a kapott S_1 részletösszegre $-j \le S_1 \le j$ álljon fenn.

Maradt még j darab, k-nál nem nagyobb szám. Ezek mindegyike szintén legalább 1, tehát az S_1 abszolút értékének csökkentésével eljuthatunk egy legfeljebb k abszolút értékű számhoz. Innen pedig a részletösszegeket $-k$ és k között tudjuk tartani. Ezzel az állítást beláttuk.